

Είναι ο Τραμπ Όμηρος στο Κόμμα του Πολέμου;

Patrick Buchanan 17-4-18 Από: [Inφωνώμων Πολιτικά](#)

[Αυτή η ανάλυση, του έγκυρου Αμερικανού πολιτικού, πολιτικού συμβούλου και πολιτικού σχολιαστή, είναι κατατοπιστική για την κατάσταση στο «εσωτερικό μέτωπο» των ΗΠΑ, στην σημερινή τους στάση αναμέτρησης απέναντι στην Ρωσία στη Συρία και τους συμμάχους της, αλλά και για τα σχέδια που έχουν κατά νουν το Κόμμα του Πολέμου και οι «ξένοι ηγετικοί κύκλοι» -που αποφεύγει να κατονομάσει- για «την κυριαρχία στην Μέση Ανατολή... των Σουνιτών» -όπως γράφει (από πολιτικής σκοπιμότητας αστοχία) στην καταληκτική φράση του.]

Παρουσίαση: Μιχαήλ Στυλιανού

«Πριν δέκα ημέρες, ο Πρόεδρος Τραμπ έλεγε ότι οι ΗΠΑ θα πρέπει να αποχωρήσουν από την Συρία. Τον επείσαμε ότι είναι απαραίτητο να παραμείνουν». Έτσι εκόμπαζε ο Γάλλος Πρόεδρος Εμάνουελ Μακρόν (άνθρωπος των Τραπεζιτών) το Σάββατο, προσθέτοντας:

«Τον πείσαμε πως ήταν απαραίτητο να μείνουν για πολύ».

Είναι πράγματι «για πολύ» οι ΗΠΑ στον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας; Εάν ναι, ποιος πήρε αυτή την μοιραία για την Αμερικανική Δημοκρατία απόφαση;

Η πρεσβευτής στον ΟΗΕ Νίκι Χάλι επιβεβαίωσε την Κυριακή ότι δεν θα αποσυρθούν οι 2.000 Αμερικανοί στρατιωτικοί από την Συρία, πριν επιτευχθούν τρεις στόχοι: Θα πρέπει να νικήσουμε πλήρως το «Ισλαμικό Κράτος». Να εξασφαλίσουμε ότι χημικά όπλα δεν θα χρησιμοποιηθούν ποτέ πια από τον Άσαντ. Και να διατηρήσουμε την ικανότητα εποπτείας του Ιράν.

Μετάφραση: **«Ότι κι αν λέει ο Τραμπ, η Αμερική δεν αποχωρεί από την Συρία. Θα προχωρήσουμε ακόμη βαθύτερα. Η δέσμευση του Τραμπ να μας βγάλει από αυτούς τους πνιγμένους στο αίμα μεσανατολικούς πολέμους που μας οδηγούν στην χρεωκοπία και να επιδιώξουμε μια νέα προσέγγιση με την Ρωσία είναι ανεφάρμοστη».**

Το Κόμμα του Πολέμου, που ο Τραμπ κατατρόπωσε στις προκριματικές εκλογές, έχει αιχμαλωτίσει και καταστρώνει την εξωτερική πολιτική. Στην Γουώλ Στρητ Τζέρναλ της Δευτέρας η σελίδα της αρθρογραφίας έβριθε σχεδίων πολέμου.

«Η καλύτερη αμερικανική στρατηγική είναι... να μεταβληθεί η Συρία σε ένα Βιετνάμ του Ιράν. Μόνο όταν η Ρωσία και το Ιράν αρχίσουν να πληρώνουν ένα μεγαλύτερο τίμημα στην Συρία θα έχουν ένα κίνητρο να τερματίσουν τον πόλεμο ή να εξετάσουν μίαν ειρήνη με διαίρεση της χώρας σε θύλακες, ανά εθνοτική σύνθεση».

Προφανώς, πρέπει να αποστραγγίσουμε από αίμα την Συρία, την Ρωσία, τους Εσμπολά και το Ιράν, μέχρις ότου αποκάμουν και υποταγούν στον διαμελισμό της Συρίας κατά τις δικές μας επιθυμίες.

Αλλά υποθέστε ότι, όπως στον δικό μας εμφύλιο του 1861-1865, τον Ισπανικό εμφύλιο πόλεμο του 1936-1939 και τον κινεζικό του 1945-1949, ο Άσαντ και οι σύμμαχοί του, Ρώσοι, Ιρανοί, Εσμπολά και Σιϊτικές πολιτοφυλακές, επιμένουν μέχρι τέλους για να κερδίσουν τον πόλεμο και να ενοποιήσουν το έθνος.

Υποθέστε ότι διαλέγουν να πολεμήσουν και να στερεώσουν την νίκη που έχουν κερδίσει μετά επτά χρόνια εμφύλιου πολέμου. Που θα βρούμε στρατό να ανακαταλάβει τα εδάφη που οι αντάρτες μας έχουν χάσει; Ή απλώς βομβαρδίζουμε συνέχεια χωρίς οίκτο;

Οι Βρετανοί και οι Γάλλοι λένε πως θα μας υποστηρίξουν σε μελλοντικές επιθέσεις εάν χρησιμοποιηθούν χημικά όπλα, αλλά δεν κάνουν βουτιά στη Συρία.

Ο υπουργός Αμύνης Τζέιμς Μάτις προσδιόρισε το συμμαχικό βομβαρδισμό ως μεμονωμένο πλήγμα. Ο Βρετανός υπουργός των Εξωτερικών Μπόρις Τζόνσον φαίνεται να συμφωνεί: «Ο υπόλοιπος πόλεμος στη Συρία πρέπει να εξελιχτεί όπως έχει».

Ο πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ στη Συρία Ράϊαν Κρόκερ και ο Μάϊκλ Οχάνλον, εξέχων εταίρος του Ινστιτούτου Μπρούκινγκς, έγραψαν στην Γουόλ Στρητ Τζέρναλ της Δευτέρας:

«Την επόμενη φορά, οι ΗΠΑ πρέπει να ανεβάσουν τον πήχη, να χτυπήσουν το στρατιωτικό αρχηγείο, την πολιτική ηγεσία και ίσως ακόμη και τον ίδιο τον Άσαντ. Οι ΗΠΑ θα μπορούσαν να τσακίσουν το σύνολο σχεδόν της αεροπορίας του. Στόχοι και στο εσωτερικό του Ιράν δεν θα πρέπει να αποκλειστούν».

Και τότε το Κογκρέσο εξουσιοδότησε τις ΗΠΑ για πολεμική δράση εναντίον της Συρίας, των αεροπορικών της δυνάμεων και της ηγεσίας της; Πότε εξουσιοδότησε το Κογκρέσο τον φόνο του Προέδρου της Συρίας, μιας χώρας που ποτέ δεν μας επιτέθηκε;

Μπορούν οι ΗΠΑ να επιτεθούν και στο Ιράν και να σκοτώσουν τον Αγιατολάχ, χωρίς να συμβουλευτούν το Κογκρέσο;

Με την Αμερική να πολεμά σε έξη χώρες, ο αρχιστράτηγος Τραμπ ασφαλώς δεν θέλει νέους πολέμους, ή την διεύρυνση όποιων συνεχιζόμενων πολέμων στην Μέση Ανατολή. Αλλά **εξαναγκάζεται να γίνει ένας πρόεδρος πολέμου για την προαγωγή των σχεδίων ξένων ηγετικών κύκλων**, που όλοι τους χωρίς εξαίρεση αντιτάχθηκαν στην εκλογή του.

Έχουμε έναν απρόθυμο Πρόεδρο που εξωθείται σε έναν πόλεμο στον οποίο δεν θέλει να εμπλακεί. Αυτό είναι μια συνταγή για στρατηγική καταστροφή. Παρόμοια με του Βιετνάμ ή με τον πόλεμο του Τζωρτζ Μπους για να αφαιρέσει από το Ιράκ τα «όπλα μαζικής καταστροφής» που δεν υπήρχαν.

Το Κόμμα του Πολέμου φαίνεται να πιστεύει ότι εάν εξαπολύσουμε περισσότερα και φονικότερα πλήγματα στη Συρία, προκαλώντας θύματα στους Ρώσους, τους Ιρανούς, τους Εσμπολά και στον στρατό της Συρίας, αυτοί θα ενδώσουν στις αξιώσεις μας.

Αλλά που είναι τα στοιχεία γι' αυτό;

Γιατί να πιστέψουμε πως αυτές οι δυνάμεις θα παραδώσουν αυτά που πλήρωσαν με αίμα για να κερδίσουν; Και αν αποφασίσουν να πολεμήσουν και να διευρύνουν τον πόλεμο στην ευρύτερη Μέση Ανατολή, είμαστε ετοιμασμένοι γι' αυτό;

Όσο για την δήλωση του Τραμπ την Παρασκευή: **«Καμιά ποσότητα αίματος και πλούτου δεν μπορεί να αγοράσει την ειρήνη στην Μέση Ανατολή»**, η Ουάσιγκτον Ποστ της Κυριακής, την απορρίπτει ως «μοιρολατρική» και «αποπλανημένη»!

«Έχουμε ζωτικό συμφέρον -γράφει η Ποστ- να εμποδίσουμε το Ιράν να δημιουργήσει έναν «χερσαίο διάδρομο» διαμέσου της Συρίας».

Ωστόσο ας εξετάσουμε πως απέκτησε το Ιράν αυτόν τον «χερσαίο διάδρομο».

Οι Σίιτες το 1979 ανέτρεψαν τον Σάχη, τον οποίο η δική μας CIA είχε εγκαταστήσει το 1953. Οι Σίιτες ελέγχουν το Ιράκ, επειδή ο Πρόεδρος Μπους εισέβαλε και ανέτρεψε τον Σαντάμ Χουσεϊν και το Σουνιτικό κόμμα του, Μπάαθ, διέλυσε τον Σουνιτικό κυρίως στρατό του Ιράκ και άφησε την Σιϊτική πλειοψηφία να αποκτήσει τον έλεγχο της χώρας.

Οι Σίιτες κυριαρχούν στον Λίβανο επειδή εγέρθηκαν και έτρεψαν σε φυγή τους Ισραηλινούς, που εισέβαλαν το 1982 για να εκδιώξουν τους Παλαιστίνιους.

Ποιος αριθμός Αμερικανών νεκρών θα απαιτηθεί για να αντιστραφεί αυτή η Ιστορία;

Πόσο καιρό πρέπει να μείνουμε στην Μέση Ανατολή για να εξασφαλίσουμε την ηγεμονία του Σουνιτών επάνω στους Σίιτες;

<https://www.cnsnews.com/commentary/patrick-j-buchanan/patrick-buchanan-trump-prisoner-war-party>